

عنوان مقاله:

بررسی موسیقی غزلیات جمال الدین عبدالرزاق اصفهانی

محل انتشار:

همایش بین المللی جستارهای ادبی، زبان و ارتباطات فرهنگی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

فاطمه معصومی - کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارس

الهام اصلانی نسب - کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارس

خلاصه مقاله:

جمال الدین محمدبن عبدالرزاق اصفهانی یا اسپهانی شاعر سده ششم هجری بود. وی از شاعرانی است که از تصوفو حکمتبهره فراوان داشته است. ما در این نوشتار بر آن شدیم تا بعد از شرح مختصری از زندگی نامه ی این شاعر گران قدر، غزلیات وی را از نقطه نظر موسیقی شعر، مورد نقد و بررسی قرار داده و از جنبه های مختلف موسیقی بیرونی، کناری، میانی و درونی، بدان بنگریم. در مبحث موسیقی بیرونی، وزن هایی را که عبدالرزاق از آن ها سود جسته است، مورد بررسی داده ایم. همچنین در موسیقی کناری، از قافیه و حروف آن، انواع حرف روی و ردیف سخن به میان آورده ایم. در موسیقی میانی غزلیات نیز، انواع جناس، سجع و تکرار را مورد ارزیابی قرار داده و در پایان با توجه به آرایه های معنوی به کار رفته در ابیات، به نقد موسیقی معنوی غزل ها، پرداخته ایم. با بررسی 172 غزل عبدالرزاق، مشخص می شود که وی در موسیقی بیرونی غزل هایش، با به کار بردن اوزان گوناگون و متنوع، قدرت و تسلط خود را به طرز آشکار عرضه نموده است. همچنین در موسیقی کناری اکثر غزل ها، از ردیف های فعلی و قافیه های ساده، بدون کم ترین پیچیدگی، بهره برده است. در موسیقی میانی و معنوی نیز، با استفاده از سجع ها و جناس های گوناگون و تضاد و مراعات النظیرهای فراوان، غزل هایش را بسیار آهنگین و گوش نواز سروده است.

کلمات کلیدی:

جمال الدین عبدالرزاق اصفهانی، موسیقی شعر، وزن، بدیع

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/533156>

